

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

„U zemlji mržnje najviše mrzi onoga ko ne umije da mrzi.“ Ivo Andrić

E-mail: editors@diogen.com

MI OBJEDINJUJEMO RAZLIČITOSTI...WE ARE UNIFYING DIVERSITIES

Goran Vučković

KO JE ŠTETOČINA

Puna stara grana
Vrabaca i vrana.
Sa praćkom u ruci
Tiho se privuci,

Napni čvrsto gumu
Pa u ptičju šumu,
Udri k'o iz šale
Štetočine male.

“Hajd', kilavi Cvetko,
Nisi ženski Petko,
Još nemaš trofeja”-
Zameri mi Cveja.

Krenuh u akciju
Naočigled sviju,
Kamenom kroz granje
Presta cvrkutanje.

Pade vrapčić jadni,
Znoj me probi hladni,
Zbog te glupe slave

Evo tužne jave ...

Ništa sad ne vredi,
Osta crna mrlja,
Niz obraz mi blede
Suza se kotrlja.

NE KOPIRATI

TRKA

Jednog jutra rano,
Još dok beše slana,
Spremala se trka,
Trka s preponama.

Za start takmičari
Morali se naći:
Puževi baštenski,
Puževi golaći ...

Staza je dugačka,
Skoro metar celi,
Prepreke su cvekla,
Peršun i celeri.

Zašprintali oni
Stopalima snažno,
Disciplinu ovu
Shvatili su važno.

Ali su još uvek
Na početku staze,
Milimetre svoje
Temeljito gaze.

To iz jednog ugla
Gledala kornjača;
Pa se čudi takvoj
Najezi sporaća.

Koliko će trka
Još trajati sati?
Nije znala reći -
Nećeš verovati!

NA SEVERNOM POLU

U nedogled zima bela,
Mraz večito vlada,
Polarni se meda ljuti
Pa mu drhti brada.

Dosadno mu svakog dana
Da sreće pingvine,
Belog zeca, mirne foke
I tuljane fine.

Polarna ga lija nađe
Koja poštu skraja.
“Stiglo ti je pismo – veli
Iz toploga kraja.”

„To mi rođak dalji piše;
Dok zima ne prođe,
U goste me on poziva
Proleće dok dođe.

Moram na put, draga lijo -
To jedino kaza -
Da ne gledam ja irvase
I drhtim od mraza.”

Na put krenu čila meca,
Al' kad na cilj stiže,
Opekla ga strašna žega
Krzno da ostriže.

U grmlje se upekljao
Pa nikud ne može:
“Daj mi malo snage sada,
Daj mi, mili Bože.

Da odavde ja izadem
Pa ću natrag doma,
Čistina je snežna bolja
Od ovoga loma.

Hvala tebi, dragi rodo,
Na pozivu tvome,
Žurim kući da se vratim -
Dome slatki dome.“

NE KOPIRATI

KROV NAD GLAVOM

Dve malene buve
Ispale sa Žuće,
Pa nikako više
Da stignu do kuće.

„Ti si kriva, draga -
Prva buva zbori -
Nisi se držala“ -
Strašno je prekori.

A druga je teši:
„Dođi mi u krilo,
Smislićemo nešto -
Bilo šta je bilo.“

Dok se tako svile
Da ih stopli zračak,
Po smrzlome snegu
Prošetao mačak.

„Hajde, mila moja
Zaskakući snažno,
Kod njega možemo,
Zar je mesto važno?“

I skočiše odmah,
Nisu se mislile,
U dlaku se gustu
Udobno smestile.

Sad kraj tople peći
Mačak čuva mesto,
Neumorno prede
I češka se često ...

SNEŠKO BELIĆ

Posle prvog snega
Sneško se pojavi,
Sa malenom šerpom
Na velikoj glavi.

Nos od šargarepe
A telo od snega,
Pa se deca dugo
Igraju kraj njega.

Kad zubato sunce
Počne da ga znoji,
Samo kratko vreme
On uspravno stoji.

A na tome mestu
Gde se zlati bara,
U proleće nikne
Visibaba mala.

Takav život živi
Taj naš Belić Sneško,
Nas raduje leto,
A njemu je teško.

KIJAVICA

Snašlo me je strašno stanje:
Vatra, kašalj i kihanje.
Mama sad u mene zuri,
Uz to još i nos mi curi.

Kraj prozora eno Sneška
Nevolji se mojoj smeška,
Jer zbog snežne ja miline
Sada kljukam aspirine ...

Kompot, šerbet i čajeve
Tutkaju mi bez najave.
Ja odbijam sve, k'o dete,
Al' na bocku me podsete ...

To me smrzne kao zima,
Nikako mi to ne štima.
Od igle mi noga kleca,
Srce mi je k'o u zeca ...

Kroz misli mi stalno lete
Sve kapsule i tablete ...
Pa, gutaću, šta ko stavi
Dok se lepo ne ozdravi.

DVE KONE

Beše došlo vreme ručku,
Pa dve kone smele
U vrelu su šerpu pošle
Pa se tamo srele.

„Kuda ideš, draga kono -
Viljuška upita -
Nije ovo topla supa
Već pečena pita.

Džaba ćeš se izmazati,
To ti nije hvala,
Ne može te okupati
Voda iz bokala.“

„Ja se, draga, vrlo pazim -
Kašika poruči -
Nije pita to u šerpi,
Bar nešto nauči.

To je gulaš stara moja,
Bez mene ne može,
U njemu se ti umažeš,
Sačuvaj me Bože ...“

Dok se one tako grde,
Vreme ručku beži,
Oko stola posedali
Maleni Kinezi.

Sa astala pokupiše
Drugarice stare,
Opraše ih i odneše
Natrag u ormare.

Pa štapiće vrlo vešto
Uzeli u ruke
Da rižoto jedu tako
Slatko i bez muke.

NE KOPIRATI

KAD ZBOG ZUBA SVE JE TRUBA

Napretek nam mlake vode,
Kaladonta puna tuba,
Od slatkiša sve nezgode
Skidajmo sa svojih zuba.

Karijes je srašna muka,
Pa redovno zube peri,
Od krušaka i jabuka
Osmeh hoće da zabeli.

Sačuvajmo mi očnjake,
Toplo jelo, hladno piće,
Pokvariće sve umnjake,
Kutnjake i sekutiće.

Zato, deco, oprez svima,
Ribaj dobro posle jela,
Strašno prija tad zubima
Kad zapršti četka bela.

NEKOPRATI

ISTORIJSKI DAN

Začulo se školsko zvono,
Istorijski čas se sprema
A ja mucam: ovo – ono,
Drhte ruke i kolena ...

Dok me Riter svašta pita
I godine neke traži,
Jedna mala „k'o krempita“
Šaptanjem se tad odvaži.

Ja se trgoh zbunjen, tako,
Vezem Rim i Stare Grke,
Pitanje mi svako – lako,
Dok šapuće, nema frke ...

Sad me druga jeza hvata:
Što me ona nežno gleda?
Tim očima k'o od zlata,
Pa mi toplo od pogleda.

NEKOPRATI

BUCA I DORUČAK

Ja bih rado malo mleka,
Dve-tri kifle il' đevreka,
Burek s mesom ili sirom,
Pitu s višnjom il' krompirom.

Topli sendvič, pljeskavicu,
I veliku ekstra picu.
I pecivo puno džema,
Krišku s mnogo eurokrema.

Može omlet i kajgana,
Uz to šunke, parmezana,
I par viršli i kobaje,
Uz kuvano neko jaje.

Gricnuo bih i slaninu,
I paštetu i sardinu,
Šniclu, ćuftu i ćevape,
Sveže voće i salate.

Puter, jogurt, malo meda,
I slatkiše, sve odreda ...
Jer stomakom mojim hara
Jedna gladna pantljičara ...

PR

DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>